

Felvilágosító munkával győzzük meg a dolgozó parasztságot a nagyüzemi gazdálkodás előnyeiről

A vásárhelyi „Dózsa” tszcs versenyre hívta a nagyszénási „Dózsa” termelőcsoportot

Rákosi elvtárs mondotta még a termelőcsoportok januári tanácskozásán idején: „Minden egyes szövetkezeti tagunk tekintse magát a jobb jövő elődörének, üttörőjének, aki az egész magyar dolgozó parasztság számára mutatja a példát, a jobb jövőt.”

A vásárhelyi „Dózsa” termelőszövetkezet tagjai jó mélyen az eszükké vették Rákosi elvtárs mondatát. Valóban üttörőké váltak a jobb jövő kialakításának folyó harcban, minden munkájukban példát mutattak a környék dolgozó kis- és közép-parasztságának. Az idejű terménybegyűjtésben elsőnek szállították be példamutatóan gabona-termésüket a közös begyűjtőhelyre. A dolgozó parasztok elismeréssel nyilatkoznak munkájukról. Az elmúlt napokban a termelőszövetkezet tagjai a környező dolgozó parasztok bevonásával gyűlést tartottak a termelőszövetkezetben, ahol ismertették eddig elért eredményeiket. A dolgozó parasztok

csodálattal szemléltek

a termelőszövetkezet gazdaságát. Vörös Lajos, dolgozó kispaszt szavakban is kifejezte elragadtatását. Megállapította a dolgozó parasztok nevében, hogy a termelőszövetkezet valóban jól dolgozik.

A termelőszövetkezet tagjai azonban nem elégszenek meg gazdaságuk ilyenféle ismertetésével. Olvasták a Szabad Nép csütörtöki számában a nagyszénási „Dózsa” termelőszövetkezeti csoport elhatározását, amelyben a nagyszénásiak elmondják, hogy a jövőben még jobban kívánják fejleszteni gazdaságukat. Ezért igyekeznek minél több dolgozó parasztot beszervezni a termelőszövetkezetbe. Ezért az elkövetkezendő vasárnapot arra

használják fel, hogy egyéni agitáción keresztül,

saját példájuk ismertetésével

győzzék meg a környék dolgozó parasztságát a nagyüzemi gazdálkodás előnyeiről.

Követve a nagyszénásiak példáját, a vásárhelyi „Dózsa” termelőszövetkezet tagjai elhatározták, hogy a vasárnapi napot szintén arra használják fel, hogy személyesen beszéljenek a környék dolgozó parasztaival, az önkéntesség elvének szigorú betartásával magyarázzák meg nekik, hogy milyen boldog életet jelent nekik az, ha belépnek a termelőszövetkezetbe. Ezt az elhatározásukat értekezlet keretében beszélték meg.

★

A lebekő nap utolsó sugarai alatt szűrdnek az akácfa levelein, amikor a termelőszövetkezet tagjai összegyűlnek gazdaságuk udvarán. Oláh István elvtárs, üzemi párttitkár nyitotta meg az értekezletet. Szavaival esztelte a nagyszénási „Dózsa” termelőszövetkezeti csoport határozatát a vasárnapi agitációs nappal kapcsolatban. Ezután Nemes Ferenc elvtárs ismertette a nagyszénásiak határozatát. Alig fejezte be beszédét, máris új határozat született meg a termelőszövetkezeti tagok között, amit a termelőszövetkezet tagjai nevében Bessenyei Sándor mondott ki.

— Elvtársak — mondotta —, javasolom, hogy a mi termelőszövetkezetünk, amely már jó munkájával kiérdemelte, hogy Kossuth-díjban részesült, most se maradjon le. Ezért

hívjuk ki versenyre

a nagyszénási „Dózsa” termelőcsoportot. Induljon meg a verseny termelőszövetkezetünk fejlesztéséért,

további megerősítéséért. A magam nevében pedig versenyre hívom C. Nagy Imre szaktársamat.

— Bessenyei Sándor szaktársam versenykihívását elfogadom — állt fel C. Nagy Imre. — Megfogadom a tagság előtt, hogy a vasárnapi agitációs napon olyan eredményes munkát fejték ki, hogy egy dolgozó parasztot az önkéntesség elvének szigorú betartásával felvilágosítok, hogy a jövő gazdasági évben mint termelőszövetkezeti tag küzd mezőgazdaságunk szocialista fejlesztéséért.

Az első párosversenykihívás után

halk moraj futott át

a jelenlévők között. Mindegyik termelőszövetkezeti tag arra gondolt, hogyan tudná minél eredményesebben kivenni részét ebből a munkából.

— A versenyből én sem maradok ki — mondotta Kéri Ferenc. — Ezért párosversenyre hívom ki Oláh István párttitkár elvtársat. Sorra következtek ezután a versenykihívások. A nők közül Tóth Mária Zászló Máriát hívta ki versenyre. Damó Ferencné Gémes Ferencnéval lépett versenybe. A gyűlés végére mindegyik termelőszövetkezeti tag kiválasztotta párját, akivel vasárnap versenyben indul egésznapos felvilágosító munkára a környék dolgozó parasztjai közé.

Elhatározásukat, a nagyszénási „Dózsa” termelőcsoportnak szóló versenyfelhívásukat az értekezlet végén határozatba foglalták.

„1948 októberében 141 holdon 12 taggal kezdtük meg a közös gazdálkodást — írták határozatukban. — Már az első év megmutatta közös gazdálkodásunk előnyét a kisüzem felett, ami megmutatkozott a tavalyi 9 mázsa búzatermés átlagban is, amikor a kispasztok parcelláikon csak 6—7 mázsa búzát termeltek. A következő év még nagyobb eredményeket hozott. Fejlődöttünk gazdaságilag megerősödöttünk, 115 taggal ma már 850 katasztrális holdon gazdálkodunk. Terméseredményeink most is felette állnak az egyéni gazdálkodó kispasztokén. Példamutatóan élen jártunk eddig a munkában, de tudjuk, hogy ez még csak a kezdet, a jövőben még nagyobb feladatok várnak ránk. Elsőrendű feladatunknak tartjuk a termelőszövetkezet további fejlesztését, megerősítését. Ezt csak úgy tudjuk elérni, ha termelőszövetkezeti tagságát is szaporítjuk. Ezért versenyre hívjuk ki a nagyszénási „Dózsa” termelőszövetkezeti csoportot. Versenypontunk az, hogy állandó, fáradtságot nem ismerő felvilágosító munkával, saját példánk ismertetésén keresztül győzzük meg a dolgozó parasztságot a nagyüzemi gazdálkodás előnyeiről.”

Alig fejeződött be az értekezlet, a termelőszövetkezet tagjai máris címezték a levelet és megaznap este elküldték versenykihívásukat a nagyszénási Dózsa termelőszövetkezeti csoportnak.

Készülődnek a vásárhelyi termelőcsoportok a vasárnapi agitációra

A nagyszénási „Dózsa” termelőszövetkezet határozatához hasonlóan, Vásárhelyi valamennyi termelőszövetkezeti csoportja hozzálatott a vasárnapi egésznapos felvilágosító munka megszervezéséhez. A Csapajev termelőszövetkezeti csoportban a csoporttagok szintén egymással versenyezve indulnak vasárnap agitációs munkára. Valamennyi termelőcsoport és termelőszövetkezet célja az, hogy tervszerű felvilágosító munkával, egyéni agitációval, az önkéntesség elvének betartásával minél több dolgozó parasztot nyerjenek meg mezőgazdaságunk szocialista építésére.

V. Okorokov

A gyógyító és kutatómunka, az oktatás eredményességét segítik elő

az egyetemi intézetek, klinikák dolgozói a koreai műszakban

Az egyetemi intézetekben, klinikákon feliratok hirdetik: „El a kezekkel Koreától”, „Mi is a békéért harcolunk!” Az egyetemi dolgozók, tudósok, orvosok, fizikai dolgozók jobb munkájukkal fejezik ki együttérzésüket a szabadságukért küzdő koreai hősök iránt. Tudják, hogy jobb munkájuk újabb csapás a háborus gyújtogatókra, újabb támasza a békétábornak, újabb segítség a szabadságharcosoknak. A dolgozók lelkes kisgyülekeken egymás után tették meg felajánlásaikat, amelyek

a kutató munka, az oktatás könnyebbé tételét, a gyógyító munka és a kórházkultúra magasabb színvonalra emelését teszik lehetővé.

Az elméleti intézetek közül kiemelkedik a szerves-kémiai intézet. Fodor Gábor elvtárs professzor, az Egyetemi Pártbizottság elnöke vállalta egy új typhus-elleni gyógyszer kikísérletét. Az intézet dolgozói vállalták egy új ózonnal végzett kísérlet beállítását. Ebből a munkából kiveszik részüket a fizikai dolgozók is, akik vállalták a szükséges felszerelés (üvegcsövek, stb.) elkészítését. A kísérletek eredményességét a munka helyes, észszerű megszervezésével biztosítják. A többi intézetek jó munkát végeznek a következő oktatási év előkészítése érdekében. Rendezik a szertárakat, ami igen lényeges, mert a rendezetlenség miatt sok időt vett igénybe a szükséges anyagok előkerítése, ami a munkát gátolta. Új gyakorlatokat próbálnak ki a hallgatók számára, előre rendezik a gyakorlati anyagokat, hogy az egyetemi és akadályok nélkül beindulhasson és az egyetemi munkák képzése zökkenőmentes legyen.

A Gazdasági Igazgatóság dolgozóinak jó felajánlása lehetővé teszi az egyetemi javítási és építkezési munkálatok ütemének meggyorsulását. Fenyvesi Imréné elvtársnő, a III. alapszervezet agit. prop. felelőse felajánlásával is példát mutat dolgozó társainak: Didi Kamilla és Varga Lajosné varrónőkkel vállalták, hogy 200 órára eső munkájukat 114 óra alatt végzik el. Jedlicska Antal elvtárs, népművelő-felelős is a legjobb agitációval, példamutatóan győzi meg a G. H. dolgozóit: Táborosi István elvtárral vállalta, hogy azt a munkát, amelyet eddig 180 óra alatt végeztek el, 96 óra alatt teljesítik. De jó munkateljesítésselük

sem maradnak el a lakatosműhely dolgozói sem.

Tornyosi Elemér lakatos 102 óra alatt elvégzett munkáját ezután 95 óra alatt teljesíti.

A klinikák dolgozói: orvosok, ápolók, fizikai dolgozók, együtt indulnak harcba a gyógyító munka megjavításáért, a jobb betegellátásért. A klinikák örömmel üdvözölték a nőgyógyászati klinika dolgozóinak kezdeményezését, amelyben a koreai hét alkalmából versenyre hívták ki a többi klinikákat a tisztaság, rend, munkafegyelmeg megjavítására. Barna György elvtárs, népművelő, a klinika gépésze, zászló készített, amelyet a legjobb eredményt elérő klinika nyer el. A női klinikán igyekeznek is, hogy a zászló náluk maradjon. A versenytáblát, amelyre naponta többször is kiragasztják a legújabb eredményeket, izgatottan olvassák a dolgozók. Folyik a nagytakarítás a kórtérmekekben, folyosókon, konyhán, gépházban. A személyzeti klinikán Illési József és Auliczki Anna elvtársak kezdeményezésére

villám-táblán írják ki legújabb eredményeiket, figyelemztetik a dolgozókat a labaszakokra.

Az idegklinikát virágokkal díszítik fel. A bőrgyógyászatban ragyognak a folyosók, a kórtérmekek, a dolgozók serény munkája nyomán. Nem hátráltatja a munkát az sem, hogy a dolgozók egy része szabadságon van.

Török Antal bőrklinikai gépész vállalta, hogy a belgyógyászati klinika szabadságon lévő gépészét is helyettesíti s mindkettőjük munkáját így is 100 százalékosan ellátja. A sebészetben brigádokat szerveztek, amelyek segítenek a fizikai dolgozóknak a nagytakarítás elvégzésében. A munkából kiveszik részüket az orvosok is, Dr. Geréb Tibor elvtárs, adjunktus, vállalta, hogy az intézet beteganyagából, a különleges esetekről beszámolókat tart a klinika orvosainak, hogy szakmai képzésüket segítse. Dr. Petri Gábor adjunktus vállalta, hogy

a fiatal orvosokat betanítja a sebészeti klinika új altatógépének használatára és elvégzi a sebészeti klinika első, magasvérnyomás elleni műtétjét.

A klinika rendjéért, tisztaságáért vívott harcba jó felvilágosító munkával bekapcsolják a beteget is. A betegek szoba-bizalmiakat választanak, akik ügyvelnek a kórtérlem rendjére, tisztaságára. Így válnak ők is részesévé a klinikai dolgozók munkájának. Az ápolók arról is gondoskodnak, hogy

a betegek tájékozódniak a politikai eseményekről: kórtérmenként naponta beszámolnak a Szabad Néphen megjelent fontosabb cikkekről.

Az eredmények mellett azonban vannak hibák is, amelyek felhívják a figyelmet arra, hogy még sok tenni valónk, sok javítani valónk van. Így hiba mutatkozik a Békévedelmi Bizottságok munkájában, amelynek tagjai végeznek ugyan agitációs munkát, azonban ötleteket, önálló kezdeményezést nem kapunk tőlük. A munkába is csak akkor kapcsolódtak be, amikor erre a figyelmet felhívtuk. Vannak hivatások, így pl. a TTK tanulmányi osztálya, ahol azt hitték, hogy rájuk nem vonatkozik a koreai műszak. Ebben a kérdésben azonban nagymértékben hibás a Pedagógiai üb. is. Több intézetben, klinikán hiba az, hogy az elért eredményeket versenytáblákon, faliújságokon keresztül folyamatosan nem tudatosítják.

Azok az eredmények, amelyeket elértünk, köszönhetőek elsősorban az intézeti pártcsoportok jó munkájának, a népművelők és szakszervezeti bizalmiak egyéni agitációjának és a dolgozók széleskörű kezdeményezéseinek, amely annál is inkább jelentős, mert az első alkalom, hogy az egyetemnek szinte minden egyes dolgozója lelkesen kapcsolódik be a versenybe.

B. I.

Augusztus hónapban 34 helyen rendeznek árubemutatót Csongrád megyében

A Makón megtartott árubemutatót több ezer ember vett részt és nagy meglepéssel fogadták a dolgozók ezt az újítást. Még ebben a hónapban 34 újabb árubemutatót tartanak, ahol textil, vas, műszaki, üveg, irdalmi, vilamossági, kötszövetáru-cikkek kerülnek kiállításra. Augusztus

17-én Apátfalván és Csanádpalotán, 18-án Királyhegyesen és Pityarosan, 19-én pedig Földéakon és Marosélen lesznek árubemutatók. A bemutatókon a dolgozó nép vásárolhat is; kellően tudja értékesíteni munkájának gyümölcsét, a „C” vételi jegyre beadott gabona után járó prémiumot.

A FALUSI SZOVJET-MUNKÁBAN

(Első levél)

Közel 4.000 km. hosszú az út Moszkvától Novo-Jegorjevkaig. Itt egyenes utcák mentén szép parasztházak állnak, melyek mindegyikéhez kert is tartozik. Novo-Jegorjevka központjában fából épült ház áll. Itt székel a dolgozók küldötteinek falusi szovjetje, az államhatalom helyi szerve, a politikai és gazdasági központ.

Novo-Jegorjevka egyszersmind fontos művelődési központ. A faluban hét iskola működik. Ezekben több mint másfélezer gyermek tanul. Van a falunak jól be rendezett klubja és két olvasóköre. A könyvtár könyvállománya 7700 kötet. A parasztházakban szól a rádió és villanylámpák világítanak. A kolhozok távolabb eső tanyái rövidhullámú rádióállomással tartanak összeköttetést a faluval.

Az állam kórházat, két orvosi segélyhelyet és szülőotthont tart fenn. A lakosság ingyenes orvosi segélyben részesül.

A szovjet hatalom éveit alatt teljesen kiirtották az írástudatlanságot. A helyi parasztság köréből nevelkedtek fel az új szovjet értelmiség nagyképzettségű káderei. A faluban 48 tanító, hét orvos, 140 traktorista, kombájnkezelő, gépkocsivezető, mechanikus, lakatos és esztergályos dolgozik.

A falu egész gazdasági és politikai életét a dolgozók küldötteinek falusi szovjetje irányítja.

A helyi szovjetek választásakor — 1947 végén — Novo-Jegorjevka lakosai 25 küldöttet választottak be szovjetjükbé. Kik ezek, kik a választottjai? A kolhozfaul élénjáró emberei, akik szívvel-lellekkel harcolnak az egyetemes nép ügyéért és nem mindennapos szervezőképességgel rendelkeznek. Közülük hús a szovjet népek tett személyes szolgálata. kormánykúntetéseknek, rendjeleknek és érmekeknek a tulajdonosa, tizenötön pedig a Kommunista Párt tagjai és tagjelöltjei.

Novo-Jegorjevka polgárai, mint küldöttjüket küldték a falusi szovjetbe Sztjepan Zjukint, a Kirovról elnevezett termelőszövetkezet rajvezetőjét. Zjukin lelkes harcosa a haladó szovjet mezőgazdasági tudományak. Az áltái gyakorlati gabonatermelők közül elsőnek szívlelte meg Lisenko akadémikusnak azt a felhívását, hogy a kolhoztermelés gyakorlatába vessék be a magvak légfűtéses melegítését az elvetés előtt. Ez nagymértékben megrövidíti a gabona növekedési idejét, s megnöveli csíráképességének százalékát.

A falusi szovjet két képviselője, Jevgenija Vlaszova és Vera Litvinenko hivatásukra nézve pedagógusok. Azonkívül, hogy tanítják a gyermekeket, a falusi klubban felolvasásokat tartanak a lakosságnak és tevékeny részt vesznek a művészi önképzőkörök munkájában. A helyi szovjet küldöttévé megválasztották a „Szabadság Fénye” nevű kolhoz elnökét, Ivan Szkirdát. Köztiszteltben álló ember Novo-Jegorjevkaiban. Ő javasolta kolhoza dolgozóinak azt 1948-ban, hogy az őszi vetések területét 400 hektárral szélesítsék ki és az átlagos termést emeljék fel hektáronként 23 mázsára.

A képviselők alkotják az államhatalom helyi szervét, a falusi szovjetet. A küldöttek havonként egyszer összeülnek és együttesen döntenek a gazdasági és kulturális építőmunka legkülönbözőbb kérdéseiről. Egyszerű szótöbbséggel hozzák azokat a határozatokat, amelyek kötelező erejűek a falusi szovjet minden polgárára és intézményére.

Érdekes és sokrétű az élet Novo-Jegorjevkaiban. Széles körre terjed ki a falusi szovjet tevékenysége. Hogyan oldja meg ezeket a különböző feladatokat? Legközelebbi levelünkben erről beszélünk...